

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Johannis Segeri Weidenfeld De Secretis Adeptorum Sive Usu Spiritus Vini Lulliani Libri IV

Weidenfeld, Johann S.

Londini, 1684

Ad chymiae secretioris alumnos

[urn:nbn:de:bsz:31-96282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-96282)

A D

CHYMIÆ SECRETIORIS
ALUMNOS.

Talis sub cœlo non extat Ars, quæ honorem divinum magis efferat, humano generi magis conducatur, & secretissima Naturæ profundius rimetur, qualis est nostra nunquam satis laudata vera Chymia. Hæc est, quæ Creatoris Clementiam, Sapientiam, & Omnipotentiam in Creaturis monstrat: quæ non solum quoad speculationem, verum etiam practicam & demonstrationem, Exordium Progressum & rerum Terminum docet: Quæ ab innumeris tam impatibilibus quam vulgò incurabilibus morbis ad pristinam sanitatem corpora nostra reducit: Mentem verò nostram à mundi curis, & anxietatibus (animarum nostrarum spinis & vepretibus) ad vitæ educit tranquillitatem: è superbia ad humilitatem: è terrenarum opum affectu & amore ad earum contemptum: Et ut Verbo dicam, quæ nos è terra ad cœlum erigit, evehit, promovet. Attamen eadem cum Veritate de ea dici potest, quòd inter artes omnes, quæ mundo aliquem usum fructum præbuerunt, nulla sit, ex qua Deo hæctenus minùs accesserit honoris, & generi humano minor utilitas.

Enimverò ne tantæ dignitatis ac utilitatis scientia nimis foret communis, aut per ignorantes & malevolos indignè tractaretur, prudentes ejusdem Possessores ita eam describere annixi sunt, ut Discipulis tantum innotesceret, indigni verò ab ea omnino excluderentur. Temporis verò successu, Adepti ad ampliorem scientiæ & experienciæ perfectionem proveci; nunc hanc, nunc aliam, adinvenerunt in opere suo methodum bre-

(* * *)

viorem; fornaces, ignes, vasa, pondera, imò & materiam ipsam alterantes: Qui cum inde etiam cogherentur Theorias atque artis terminos secundum Practicam nuper excogitatam innovare, contigit: Ut unius Adepti discipulus nequaquam alterius novam Theoriam, multò minus Practicam intellexerit. Id quod & ipsis aliquando Adeptis (iis præsertim, qui sub documento cujusdam Patroni in aliqua particulari methodo & processu extiterè) accidit. Nam discernendi facultas, ultrà quàm addidicerant, illis omninò deerat. Quocircà suspicati fuere sæpiùs, omnes aliorum cum suis maximè discrepantes notiones, tametsi in se bonas & rectas, fallaces & contra Naturam fuissè: Aut alienas & sibi incognitas theorias, sententias, & Artis terminos privato suo & sibi solum cognito processui (*ut per multiplicia exempla alibi declarabo*) applicarunt, quo ipso tot & tantis nebularum involucris hanc Artem inumbrarunt, ut hætenus sive Magistris, sive Discipulis vix remanserit facultas, ullum erudito orbi impertiendi beneficium.

• Mirandum valdè, imò potiùs dolendum est, videre imperfecta ejusmodi systemata philosophica, cujusmodi nobis per Magistros hujus artis hætenus fuerunt tradita, non rarò & Naturæ & sibi met ipsis contradicentia, cum tamen hujus artis medio, Naturæ miracula verè & dilucidè sine verborum convulsiõne exponere potuissent, quo respectu, licentiã philosophicã usus, hinc affirmare ausim, Adeptorum plures seipsos, per scripta sua, meliores chymistas, quam philosophos mundo exposuisse.

Quidnam quæso in re medica præstari potuisset excellentius, quàm diligentiam & industriam Paracelsi imitando, huic subiecto operam navasse? At prohi dolor, ne dixerim pudor! ex omnibus tres forsàn, quatuorve seligo, quibus ea res curæ cordique fuerit; ideòque minùs mirandum, quòd nobilis ac necessaria hæc ars, majorem non fecerit progressum, testante chymia vulgari, ubi insignium medicinarum nomina clangunt, iis ipsis incognitis, & cortices dantur pro nucleis.

Nuper quidem non spem modò, sed etiam promissa à Roseæ Crucis fraternitate accepimus, quasi animus ipsis esset seculum hoc nostrum studiis suis reddere beatius, at enim nihil effectus hætenus subaudito, timendum est nobis, ut unquam tam splendida promissa adimpleantur.

E con-

*Hier beginnt
die Arbeit
mit dem*

(* * *)

E contrario, loco universalis boni ex hoc Artis fonte scaturientis mundum potius per eam multis & magnis miseriis involutum fuisse, testatur Experientia. Adepti enim in scriptis suis affirmantes, imò juramentis sæpè sæpius confirmantes, se quibusvis aliis philosophis lucidius & veriùs de arte tractasse, eo-ipso plures omnium graduum & facultatum tyrones stimulare ad instituendum labores suos chymicos juxtà methodum præscriptionum suarum, exponentes sese impensis non solum intolerandis, verùm etiam quasi certà fiducià obstinati se mentem authoris genuinam intelligere inter carbones & multiformes fornaces fame potius intermoriuntur, quàm ut cedant ab imaginationibus suis, semel pro veris sibi impressis. Hinc doctiorum inquirentium quidam secum ruminantes, quàm rarò & quanta cum difficultate, Adeptorum nonnulli Artem solà lecturà librorum sint assecuti; authores unà cum libris suis relegare, prudentiæ notam esse existimarunt, sibi ipsis persuadentes, se proprii genii & ingenii vi ratiocinando, experimenta & conclusiones tentando, repetendo, alterando, propiorem & faciliorem invenire viam posse. Verumenimverò in hoc ipso non minùs destituuntur tandem desiderato successu, ac Nauclerus sine magnete prospero cursu; adeoque consultiùs agerent ejusmodi inquirentes, si ante in seipsis inquirerent, utrum difficultates omnes sibi obvias superassent, quàm manum huic secretiori Arti applicarent, & nullus dubitarem, quin plures auscultarent Consilio Theobaldi ab Hohenland (*qui difficultates hujus artis ex philosophorum libris collectas copiose descripsit*) eamque ceu peste & angue pejorem evitarent. "*Quis enim ex vobis*, inquit Salvator, *si velit turrim ædificare, non prius considens computet sumptum, an habeat, quæ ad ejus perfectionem requirantur, ne postquam statuerit fundamentum & nequiverit eam perficere, omnes, qui spectarint, incipiant illi illudere, dicentes: Homo iste cepit ædificare, & nequivit ædificium perficere.* Luc. 14. 28.

Verumenimverò cum non sim inconsciùs, monita hæc sprete potius quàm grata fore, his præsertim, quibus turres magnificas à se in aere extructas demoliri pertæsum est. Siquidem non obstante impossibilitate quorundam prædictas difficultates amovendi, aliis persuadere conantur, se docere eos posse,

(* * *)

posse, quod ipsi haec tenus nesciunt, adeoque in decipiendo persistere potius, quam infirmitatis culpaeque suae conscientiam desistere volunt. Alii in superandis quibusvis difficultatibus se ipsos perquam sufficientes existimant, ideo ab hac arte dehortari eos in vanum est. Alii difficultates quidem omnes, indubiamque in sese, rescindendi eas, insufficientiam persentientes; licet ab omni fraude, arrogantiaque immunes, naturali tamen vel secreto quodam impulsu ita ad hanc incitantur Artem, ut ab ea nullo arceri possint argumento.

Idcirco quodam mortalitatis sensu, qua genus humanum affligitur, studia mea circa rem medicam illi consecrabo.

Deceptores compescam; plus aequo sibi ascribentes pudefaciam; Veros vero hujus Artis Discipulos manuducam, ne tot ludibriis, opprobriis & sarcasmis satyrorum subjiciantur imposterum, cum subsequente sanitatis tam animi quam corporis naufragio, & Gebri lamentabilem praedictionem in se tandem verificent, dicentis: *Miserrimus & infelix est, cui Deus post operis sui finem, veritatem conspicerere denegat, nam vitae suae spatium in errore concludit, & terminat, qui in labore constitutus perpetuo, omnique infortunio & infelicitate obsessus, omnem hujus seculi consolationem & gaudium amittit, vitamque suam in maerore absque commodo consumit.* Libr. 2. invest. cap. 38. Sic eadem fidelia vindicabo Artium optimam ab injuriis diffamatorum, qui principiorum ignorantia decepti, accusant eam ceu fraudulentam, impossibilem, adeoque ridiculam, ut cultores ejus deterreant ad naufragiendum omnes ejusdem Demonstrationes & praecleara Testimonia passim edita; atque tum demum, ut Honor & Gloria Dei haec tenus sepulta in cineribus ejus, inde resurgat, ut Phoenix, mecum constitui vobis ob oculos ponere id, quod haec tenus in tot Artis voluminibus invenire non potuistis, nimirum nudam vel sine veste DIANAM. Id est, detraham a facie & corpore ejus, *Troporum, figurarum, parabolarum, nominum barbarorum larvas*, quibus ipsa hucusque fuit larvata, ne cognosceretur ab improbis. Exponam vobis Dianam, nimirum ipsammet Artis nostrae Veritatem, tantis studiis, laboribus tantis in vanum quaesitam, necessariae expressionis velamine ne quidem amictam. Conspectui vestro exposita erunt secretissima ejus, de quibus Adepti sub gravissima cautela suos instruabant discipulos, ana-
the-

(* * *)

thematē addito, ne indigno vulgo promulgarent. Quare si nosse desideratis Dianæ Menstrua, quibus præpararunt Adepti Philtra sua, pocula Vitæ & mortis: Si scire desideratis modum, quo præpararunt Tincturas suas, seu universales seu particulares pro metallis: Si scire denique avetis, quomodo lapides pretiosos, perlas, lumina perpetua, unâ cum aliis Artis secretis composuerint, sequentia legite quatuor librorum Recepta. Recepta inquam à vobis ferè omnibus, ob rude verborum tegumentum vel minùs intellecta vel omninò neglecta, quæ etiam aliquando habuistis pro inanibus, falsis, & impossibilibus, quasi vestri decipiendi gratiâ compilata; verissima tamen, non ex trivio chymicæ vulgaris, sed ex optimis optimorum Adeptorum libris, Dianæ gazophylaceo, collecta. Recepta, inquam, tam affinitate, quàm miranda Magistorum dexteritate ita concatenata & elaborata, ut ubi unicum ex iis tollatis vel denegetis processum, ibi & cætera omnia, ut rejiciatis cesu falsa, necessariò sequatur; è contrario qui unicum tantùm inter plurima agnoscit verum, oportet, ut cætera omnia pro veris habeat, insupérque authores illorum, magistros nostros, summè venerandos, vindicet ab omni mendacii, scurrilitatisque infamiâ. Receptorum illorum excellentiam illustrat varietas ex unitate, Veritatis fonte, scaturiens, & in eam ceu mare suum rediens. Nondùm hucusque mihi facere potui satis, num infinita sint, an unicum tantùm in nostra chymia Receptum, in diversa membra divisum, variòsque ad usus destinatum. Varietatem observò in variis & distinctis horum quatuor Tractatum membris, unitatem verò in quolibet membro, imò cujuscunque membri individuo. Tres semper reperietis unum confirmantes Tractatum. In primo libro de Menstruis, invenietis etiam medicamenta secundi; & Tincturas alchymicas Tertii; & quæ non secreta quarti libri? Quod intelligendum etiam de secundo, tertio & quarto libris. Tandem, Recepta hæc non tantùm vera sunt, sed etiam clara, simplicissimis & communibus verbis descripta, non tantùm ad literam intelligenda, sed & claritate sua, loca obscuriora aliàs minimè intelligibilia, illustrantia & explicantia, ita ut unico processu explicabitis interdum plus quàm decem libros theoreticos, nunquam nisi hoc lumine explicabiles.

Hæc

(* * *)

Hæc verò vobis, indefessi hujus artis Alumni, communicare volui Recepta, ob causas jam datas, & ut summam in Chymiâ adeptâ perdiscatis Spiritûs Vini Lulliani Necessitatem, antequàm de ejus materia & præparatione vobiscum agerem. Nemo cupit, quod sibi incognitum; vel hoc persequitur, cujus ignorat utilitates. Hinc priùs hujus Spiritûs multiplicem usum demonstrare volui ex Adeptorum experimentis, quæ si invenietis vera, tantæ erunt imposteriorum vobis utilitatis, ut iis carere sine maximo vestro damno non velitis: Sin falsa; contemnite ea, omnemque iisdem denegate assensum, atque magistros accusate, illorum auctores, mendacii, fraudis, & nequitia; sed tale nefas à vobis expecto nunquam. Quicquid adversarii facient, cæci & hujus artis ignorantes, parùm curamus; si tamen quid sibi velit zoilus aut momus pro suo more; libri rodat corticem, simplicem videlicet & rudem latinitatis stilum, tenues & leves in Recepta datas observationes, conclusionésque, quæ omnia lubenti ipsi donamus animo: Nucleum tangere nequit.

Vos verò si vel jam vel imposteriorum ex Dianæ aspectu, vel gaudium vel commodum aliquod adepti fueritis, id non Dianæ etiamsi Ephesiorum longè majori, nec mihi, sed Deo optimo maximo acceptum ferte, qui lumine suo ex tenebris hisce cimmeriis nos eduxerit. Fortasse veniet etiam tempus, quo vobis ulterius auxilio & usui esse possim; ut Dianam vestris amplecti brachiis vobis ipsis liceat, nec non cum ipsa familiariter colloqui de ejus Columbis, Sylva, Fonte, Lacte, Aqua vitæ, &c. in præsentibus enim ejus fronti inscriptum legitis: Noli me tangere. Hinc præmonitos volo, Dianæ secreta ne tangatis, nisi Actæonis fatum & sortem experiri velitis; nam

*Inscius Actæon vidit sine veste Dianam,
Præda suis canibus non minus ille fuit.*

Nobis quidem intueri eam, at amplecti pro tempore non licet, hoc enim nisi ipsis Adeptis & Vino philosophico instructis

(* * *)

fructis permissum est. Verùm cum Poeta si objiciatis,

Quid juvat aspectus, si non conceditur usus?

Ad hæc vobis respondeo: Dianam intiendo nudam,

1. Omnia Chymicæ secreta ab unico tantum Artis centro, nimirum Vini philosophici dependere Spiritu videbitis.
2. Præparationes omnes secretorum omnium, secundum verborum sonum, fieri intelligetis.
3. Processus omnes cujuscunque methodi & materiae, modo ne absit Vini phil. Spiritus, veros & nunquam fallaces fore percipietis.
4. Quicquid vel rari, vel egregii ab Adeptorum optimis passim dispersum est, hic in modum fasciculi habebitis selectum & in ordinem congestum, ita ut vobis nihil desit amplius quam iisdem frui.
5. Insuper ex omnibus processibus potiozem & breviorẽ eligendi facultas præstò vobis erit.
6. Aut plures etiam spontè inveniendi, si hi vobis non placeant modi, in vestro erit arbitrio.
7. Eum qui vel minimum in hac arte perfecit, necessariò etiam maximum perficere posse, videbitis.
8. Unicus processus clarus aperiet intellectum plurium, alias maximè obscurorum.
9. Cognoscetis quoque, quod ipsi Adepti quandoque dormitarint, & alterius scribendi stylum sæpè sapiùs non intellexerint: Quod alii alios correxerint, adeòque artem reddiderint perfectiorem.
10. Et ut paucis dicam omnia: Nemo vel doctissimus auctoritate sua; nemo vel disertissimus persuasione sua; nemo vel subtilissimus impostor astutiã suã poterit impostorũ quemquam, nisi volentem, decipere, & à viã nostrã regiã in avia deducere.

Nec aliorum tantum, sed ne propriis quidem ultra expositi eritis deceptionibus, quibus miserrimè hætenus perdidistis omnia: Tempus, labores, nummos, sanitatem, & quæ non? Vitam ipsam reddidistis vanam, inutilem, vobismetipsis juxta ac aliis nocivam. Imò & tales sunt radii corruscantes.

* * *

tes

(* * *)

tes Dianæ nostræ, ut verear, ne oculos vestros perstringant, instar Israelitarum à Moysis aspectu de monte descendentis.

Vix me fide dignum putabitis asserentem, quòd Adeptorum secreta sint secundum literam intelligenda & elaboranda; si arguatis probabile non esse, Adeptos sua mysteria omnium aspectui exposuisse, cum de contrario ab iisdem sitis admoniti.

Nonne hæc *Ars Cabalistica*, inquit Artesius, & mysteriorum plena? Et tu stulte nos secretorum secreta palàm docere credis, & verba nostra secundum literam intelligis; de certo scias (ipse ego non sum ut alii invidus;) qui philosophorum dicta secundum significationem & sonum communem sumit, Ariadnis filium modò amisit, & per labyrinthum ultro citroque vagatur, & ejusdem sibi utilitatis esset, ac si crumenam in Oceanum projecisset. Idem monet Sendivogius in Præfatione 12. Tractatum. Candidum lectorem, inquit, admonitum velim, ut scripta mea non tam ex verborum cortice quàm è Naturæ viribus intelligat, ac postea tempus, laborem & sumptus frustrà expensa deploret, &c. Quia, ut ait Arnoldus in speculo suo, Intentio secundum literam nihil prodest, & operari secundum intentionem literarum est divitiarum dissipatio. Artem enim occultavimus, dicit Geber, ubi magis aperte loquuti fuimus, non sub ænigmate, sed sub plana sermonis serie artificem alloquentes. Imo Rogerius Baco ulteriùs procedit inquiens: Quando juro tibi dicere verum, credas esse mendacium scilicet ad literam, & ideo quando tibi dico caules, intelligas plumbum, libro de arte chymica pag. 56. Omne quod dico est falsum, ergo nihil dico verum, quare precor, ut fidem non adhibeas, sed quando dico verum, intellige falsum; & si hoc, oppositum. Sic vertetur in verum quod falsum est, & in falsum quod verum est; dico ista ut cavendis caveas, & credendis credas, propriè scribendo non scribo, &c. pag. 301. Et quamvis ego dixerò: Recipe hoc & hoc, non credas mihi, operare secundum sanguinem, id est, intellectum, & sic de omnibus, dimitte experimenta, cape intentionem & invenies, crede mihi modò candela. pag. 345.

Hæc & similia pro opinione vestra confirmanda allegare potestis, sed veniam date mihi vobis suggerendi; nimirum, Distinguendum esse inter Adeptorum libros theoreticos & practicos; in libris theoreticis ferè nihil intelligitur literaliter quia

(* * *)

quia omnia sunt parabolica, ænigmatica, &c. in libris præctis autem clara sunt omnia, & juxta literam intelligibilia, excepto tantummodo Vino philosophico, secretorum omnium basi & initio. Pro exemplo sit Testamentum magnum Lullii, in cuius theoria philosophice, id est, per varia sophismata, Vini Lulliani describitur Natura, materia, & præparatio, at in hujus Testamenti practica ad literam exponitur hujus Vini usus. Hinc facile observabitis etiam, Adeptos literalem rejicientes sensum potius theoreticos fuisse quàm practicos. Nos in præsentibus Adeptorum Practicam sive Vini philosophici usum exponentes, plurima secreta juxtà literam nobis esse ab iis tradita probabimus.

Sed instabit vestrum aliquis; Adeptos sæpè sæpius etiam declamasse contra literalem Practicæ sensum, contra ipsas Experimentorum Descriptiones, vulgò Recepta dictas, sed hic sciat sodalis noster, contra duo Receptorum genera scripsisse Adeptos.

Prius Recepta comprehendit fumivendulorum, Deceptorum, hominum nequam, qui ea vel à cujusdam Adepti discipulo accepisse, vel in quibusdam Verusti claustris aut sepulchri parietibus se invenisse simulant; contra quos audite Dionysium Zachariam, pag. 781. Vol. 1. Tb. Chym. dicentem: *Priusquam discederem ab artium Collegio, familiaritatem & amicitiam cum pluribus aliis scholaribus inieram, isti varios habebant Receptorum chymicorum libros, quos mihi datos mutuo summa diligentia descripseram, annuente præceptore familiari, qui jamdudum etiam in hac arte laborare cœperat, adeo ut antequam abirem, collegissem librum admodum copiosum ejusmodi Receptis refertissimum, statim atque unà cum præceptore meo venissem eo locorum, ubi legibus operam navare debui, scripta mea cœpi revolvere, quorum aliqua projectiones continebant unius super decem; alia super viginti, triginta, tertiam, mediam partem; ad rubeum octodecim cararorum, viginti, &c. in coronatorum aurum, ducatorum, altiorisque caloris, quàm unquam esse possit. Unum sustinere debuit liquationem, aliud examen lydiæ lapidis, aliud omnia examina. De albo similiter, unum esse debuit denariorum decem, aliud undecim, aliud capitalium numismatis argentum, album ex igne rediens, aliud in affricatione lapidis*

*** z

lyz

(* * *)

lydii. Summatim existimabam, si vel minimum istorum præstare valerem in hoc mundo majorem fœlicitatem contingere mihi non posse.

Præsertim cum legerem ejusmodi Recepta, magnatum inscriptiones præ se ferre, unum Reginæ Navarræ; aliud Cardinalis Lotharingiæ, Turnonis, & aliorum infinitorum, ut ejusmodi larvis atque titulis fides ab incautis hominibus adhiberetur.

De iisdem Receptis conqueritur etiam Bernhardus, pag. 771. ejusdem Volum. Si habuissem, inquit, ab initio libros omnes, quos postea nactus sum, citius ad artem haud dubiè pervenissem, at nihil aliud quàm falsissima legebam Recepta, & libros erroneos; præterea nisi cum perversissimis furibus, hominibus nequam & impostoribus communicare contingerbat.

Alterum genus continet Recepta Adeptorum ipsorum, contra quos aliquando quoque scripsere nonnulli Adeptorum aliorum. Sit pro exemplo idem Bernhardus, qui ita pag. 748. Vol. 1. Theat. Chym.

Quo veros inquisitores hujus artis à communibus erroribus retraham in veram semitam, ne suas facultates dilapident, laborum, nominis, & famæ jacturam faciant, falsis librorum Receptis insistentes, ut sunt Gebri, Rasis, Alberti magni, Tramitis, Luminis, Canonis pandectarum, Demophonis, Summæ, & aliorum hominum seducendum, narrabo primùm errores meos, &c. & pag. 750. ita pergit. Infinitus est eorum numerus quos recensere vanum est, & librorum de hoc conscriptorum ingens habetur copia sub metaphoricis verbis atque figuris, ut non faciliè queant intelligi ab aliis præterquam à filiis artis, quorum lectura potius a via recta seducit, & in varios errores, quàm ad scopum dirigit, è quorum numero sunt Scotus, Arnoldus, Raymundus, Johannes Mehung, Hortulanus Veridicus, &c.

Meum igitur est vobis satisfacere, & dico; authores prioris generis Receptorum activè, scienter, & libenter decipere: posterioris verò generis Recepta ab ipsis Adeptis conscripta seducunt passivè tantùm, & hoc ratione duplici: vel Adepti in arte minùs experti, & nescientis doctoris sui collegæ Practicam, impossibile enim est, Adeptum suæ methodi

(* * *)

thodi etiamsi expertissimum, aliorum omnium scire posse experimenta multiplicia, multò minùs peculiaria ex iisdem formata vel diducta theoremata, privatas meditationes, diversas rerum denominationes, &c. vel ratione vestri, qui plus ab iis Receptis secundùm literarum sonum, quàm ipsi inquant Adepti, extorquetis, & Spiritum Vini nullibi ferè literaliter intelligendum esse minimè observatis, ideòque non mirum, quòd seducatis sic vosmetipsos, hoc verò spiritu Vini semel & semper subaudito facilè cætera intelligetis. *Hoc enim sciens, inquit Flammellus in hieroglyphicis suis, pag. 28. Facile Magisterium perfeci, cum enim primi agentis præparationem didicissem, librum meum secundum literam insequendo, etiamsi vellem errare non poteram. Et paulo post: Deinde librum meum à verbo ad verbum insequens projectionem feci.*

Sed quorsum hæc? In hoc Tractatu sufficiens exemplorum Copia instruet vos de hisce omnibus secundùm literam intelligendis, *exceptis Vino, Lunaria, Mercurio vegetabili, aliisque materiæ spiritus Vini philosophici synonymis: vel ex eodem spiritu præparatis sale harmoniaco vegetabili, Aceto phil. &c.*

Nemo enim Adeptorum non sciebat, hoc spiritu vini lavato, cætera quæque licèt maximè filiis artis detecta, ne minimum quidem lectori beneficium contribuere posse, ob quam rationem seu causam, Adeptorum indignationem, nec vereor anathemata, quæ contra secretorum suorum proditores intonuerunt cum in hac re nihil ultrà, sed (*ingenuè ut dicam*) minùs egerim, quàm ii ipsi. Quod ipse ego (*quoad posse*) ea, quæ sparsim dissiparunt, ordine digessi, de meo nihil addidi, adeòque nec honorem nec gratias à vobis, sed hoc saltem expecto, ut si placeant nostra studia, id sciam, & quæ hic desunt & desiderantur largiusculè suppleam; suppetias enim vobis studiorum nostrorum industriâ porro terrè non recusabo, ut nihil restet, quàm ut luminum Patri de eo, quod per servorum suorum, Naturæque mystarum scripta (*sine quibus tantum scientiæ gradum assequi, ultra posse humanum esset*) Artem hanc nobis imperitari sibi benignè placuerit, Flexis genibus, gratias humillimè referamus.

Urnas

(* * *)

Urnas autem priorum nostrorum Magistrorum, qui in humani generis emolumentum, talenta sua dispensare potius, quàm sepelire maluerunt, mecum celebretis; & ut eodem vosmetipsos officio astrictos velitis, si nonnullis eorum scriptis nondum editis potiamini.

Tandem Adeptos hoc tempore inter vivos officiosè obtestamur, ut operam & oleum suum in exponendo Naturam, corrigendo Philosophiam & Medicinam; refutando denique omnes tam in Academiis, quàm privatis scholis, fallaces philosophorum asseclas liberaliter impendere velint, pro ampliacione Gloriæ Dei in hac arte singulariter eminentis. Fiat.

Pro-